

article defines that the principles of the military prosecutor's office activity's organization are enshrined in Ukrainian legislation the basic rules and standards of conduct, which are the basis of the military prosecutor's office activity's organization in Ukraine and the military prosecutor's agencies and their officials while performing their tasks should follow. Among the principles of the military prosecutor's office activity's organization the author offers to consider the following: the planning principle; the control principle and inspection of performance; substantive principle; zonal principle; the principle of prosecutor's initiative during the inspections; the principle of making the priorities; the principle of prosecutors' interchangeability; the principle of personal responsibility of the military prosecutor's office's employee, etc. The content of each principle is revealed. On the basis of scientific opinions' analysis and relevant normative and legal acts the author's point of view according the possibility to implement these principles is elaborated. It is established that such factors as the strict number of supervised objects, mandatory inspections on fulfilling the military legislation influence on the specific of the principles of the military prosecutor's office.

The practical significance of the paper is that the results can be used to improve the efficiency of the military prosecutor's office activity of Ukraine, bringing it into line with modern European standards. The use of obtained results will make possible to improve the managing activity of the state authorities in the sphere of regulation and guaranteeing the formation grounds of the military prosecutor's offices in Ukraine.

Keywords: principles, organization, activity, military prosecutor's office, soldiers.

УДК 347.963:[070+379.823](477)

О. С. Проневич

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

З'ясувано концептуальні та інституційно-правові засади взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації у контексті визначення перспектив удосконалення організаційно-управлінських форм і правового забезпечення соціального партнерства органів публічної влади та громадянськості у сфері правоохорони та правозахисту. Особливу увагу приділено виявленню загальних правових засад інформаційної діяльності органів прокуратури, формальних вимог до організації та здійснення інформування суспільства органами прокуратури, морально-етичних імперативів здійснення інформаційно-комунікаційної діяльності працівниками прокуратури.

Ключові слова: взаємодія, органи прокуратури, засоби масової інформації, соціальне партнерство, органи публічної влади, громадянськість.

Розбудова правової держави, ствердження ліберальних цінностей і становлення громадянського суспільства в Україні об'єктивно зумовлює необхідність суттєвого коригування національної правоохоронної

доктрини, вироблення науково обґрунтованої державної політики у сфері протидії злочинності та докорінного реформування системи правоохоронних органів, уповноважених суспільством на ідентифікацію, нейтралізацію та усунення реальних і потенційних загроз (небезпеки) для охоронюваного державою загального та індивідуального блага. Аксиоматично, що першочерговим пріоритетом є забезпечення ефективної протидії організованій злочинності, тероризму та корупції. За означених обставин суттєвого значення набуває дотримання правового імперативу щодо забезпечення інформаційної прозорості (транспарентності) суб'єктів правоохоронної діяльності. Інформаційна закритість органів правоохорони на тлі поглиблення правового нігілізму неминуче гальмує ствердження демократичних традицій, породжує феномен соціально-правової демотивації, спричиняє в соціумі песимістичні настрої, негативне сприйняття правоохоронних органів та зневіру в силі права і правосуддя, сприяє зростанню рівня тривог і поширенню атмосфери страху перед злочинністю та, як наслідок, спричиняє зниження якості життя громадян. Налагодження партнерської взаємодії правоохоронних органів (у першу чергу прокуратури як стрижневого елементу правоохоронної системи) із засобами масової інформації (мас-медіа) є важливим чинником подолання негативних суспільних тенденцій та забезпечення соціальної стабільності. Засоби масової інформації як неспеціалізовані суб'єкти протидії злочинності сприяють закріпленню моделі законослужняної поведінки, а також здійсненню превенції соціальних патологій і правопорушень. Прокуратура розглядає системну взаємодію із засобами масової інформації як важливий чинник підвищення правосвідомості і правової культури громадян, зростання авторитету держави та зміцнення довіри до органів прокуратури.

Питання взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації прямо або опосередковано розглядалися у працях М. С. Андріанова та Е. А. Забеліної [1], В. Г. Бесарабова [2], І. М. Гальперіна [3], Т. Л. Маркелова [4], Т. Є. Мироненко [5], Б. М. Пантелеєва [6], А. Я. Сухарева [7] та ін. Ознайомлення з доробком означених авторів дає підстави стверджувати, що проблема досліджувалася у контексті архаїчної радянської управлінсько-правової традиції або ж переважно розглядалася крізь призму технологізації процесу та алгоритмізації дій уповноважених на соціальну комунікацію суб'єктів, або на тлі з'ясування перспектив запровадження практик паблік-рілейшенз як засобу підвищення ефективності управлінських процесів в органах прокуратури. Натомість у вітчизняній адміністративно-правовій науці традиції системного осмислення управлінсько-правового феномена взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації донині не сформувалася.

Метою статті є з'ясування концептуальних та інституційно-правових засад взаємодії органів прокуратури із засобами масової

інформації у контексті вдосконалення організаційно-управлінських форм і правового забезпечення соціального партнерства органів публічної влади та громадськості у сфері правоохорони і правозахисту.

Аксіоматично, що прокуратура належить до найбільш медійних державних інституцій. Це твердження ґрунтується на усвідомленні особливої важливості конституційних функцій прокуратури. У чинному законодавстві України закріплено загальні правові засади інформаційної діяльності органів прокуратури. Відповідно до п. 5 ч. 1 ст. 6 Закону України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 р. визначено, що органи прокуратури України діють гласно, інформують державні органи влади, громадськість про стан законності і заходи щодо її зміцнення, оприлюднюють та надають інформацію за запитами відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Крім того, в ч. 1 ст. 2 цього Закону передбачено обов'язок Генерального прокурора України не менш як один раз на рік інформувати Верховну Раду України про стан законності. Законодавець водночас визначив легітимні межі інформаційної діяльності органів прокуратури. Зокрема, в ч. 4 ст. 7 названого Закону закріплено правовий постулат щодо заборони без дозволу прокурора розголошувати дані перевірок і досудового розслідування до їх завершення [8]. Компаративно-правовий аналіз вітчизняного законодавства про прокуратуру свідчить, що на рівні титульних законів зберігається наступність у підходах до визначення правових засад інформаційної діяльності органів прокуратури. Так, згідно з п. 9 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. (цей Закон набуває чинності через шість місяців з дня його опублікування 25 жовтня 2014 р., крім п. 5 розділу XII (крім підп. 3, 5, 8, 9, 12, 20, 42, 49, 63, 67), розділу XIII цього Закону, які набрали чинності з дня, наступного за днем його опублікування) закріплено засаду прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання. Крім того, в ст. 6 цього Закону закріплено такі формальні вимоги щодо інформування про діяльність прокуратури: органи прокуратури не менш як двічі на рік інформують суспільство про свою діяльність шляхом повідомлень у засобах масової інформації; Генеральний прокурор України особисто не менше одного разу на рік звітує перед Верховною Радою України на пленарному засіданні про діяльність органів прокуратури шляхом надання узагальнених статистичних та аналітичних даних; керівники регіональних та місцевих прокуратур на відкритому пленарному засіданні відповідної ради, на яке запрошуються представники засобів масової інформації, не менш як двічі на рік інформують населення відповідної адміністративно-територіальної одиниці про результати діяльності на цій території шляхом надання узагальнених

статистичних та аналітичних даних; інформація про діяльність прокуратури оприлюднюється в загальнодержавних та місцевих друкованих засобах масової інформації і на офіційних веб-сайтах органів прокуратури; органи прокуратури оприлюднюють видані ними нормативно-правові акти з питань організації та діяльності прокуратури України в порядку, встановленому законом [9]. Інформування суспільства про діяльність прокуратури та взаємодія із засобами масової інформації здійснюється органами прокуратури з обов'язковим дотриманням положень інших законів України, а саме: «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» від 16 листопада 1992 р. [10], «Про телебачення і радіомовлення» від 21 грудня 1993 р. [11], «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. [12], «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. [13], Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 р. [14], Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 р. [15] тощо. Цивілізовані стандарти інформаційної діяльності прокуратури як служби публічного обвинувачення закріплено в міжнародно-правових актах, наприклад, Рекомендаціях РЕС (2000) 19 Комітету Міністрів Ради Європи щодо ролі прокуратури у системі кримінальної юстиції (ухвалені 6 жовтня 2000 р. на 724-му засіданні заступників міністрів) [16].

Формальні вимоги до організації та здійснення інформування суспільства органами прокуратури визначено наказом Генеральної прокуратури України від 30 серпня 2014 р. № 11гн «Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури України». Відповідно до п. 5 цього наказу Управління зв'язків з громадськістю та засобами масової інформації Генеральної прокуратури України уповноважено забезпечувати проведення єдиної інформаційної політики органів прокуратури, координувати роботу прес-секретарів прокурорів обласного рівня, надавати їм методичну і практичну допомогу в реалізації принципу гласності у діяльності органів прокуратури. До компетенції управління та прес-секретарів прокурорів обласного рівня віднесено налагодження і підтримання ділових зв'язків та контактів із загальнодержавними, регіональними та місцевими засобами масової інформації. Означені суб'єкти зобов'язані здійснювати організаційне забезпечення участі представників прокуратури у медійних заходах, щоденно проводити моніторинг електронних та друкованих засобів масової інформації щодо висвітлення діяльності органів прокуратури, повідомлень про злочини та інші порушення закону, а також появи матеріалів критичного характеру, забезпечувати функціонування та постійне інформаційне оновлення офіційних Інтернет-представництв Генеральної прокуратури України та прокуратур обласного рівня, впроваджувати у практичну роботу можливості сучасних інформаційних технологій у форматі нових медіа (соціальних мереж, відео- та фотосервісів, блогінгів, форумів тощо) [17].

Деонтологічні стандарти належать до важливих чинників забезпечення ефективної взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації. Чинний Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури, затверджений наказом Генеральної прокуратури України від 28 листопада 2012 р. № 123, містить низку морально-етичних імперативів здійснення інформаційно-комунікаційної діяльності працівниками прокуратури. Зокрема, у вказаному документі до принципів професійної діяльності працівників прокуратури віднесено прозорість службової діяльності (унеможливоє відмову працівником прокуратури фізичним чи юридичним особам у своєчасному наданні повної і достовірної інформації, в тому числі щодо його діяльності чи прийнятих ним рішень, якщо це передбачено законом), конфіденційність (передбачено обов'язок забезпечення конфіденційності інформації, яка стала йому відома у зв'язку з виконанням своїх службових повноважень, крім тих випадків, коли законом передбачено право чи обов'язок розкривати таку інформацію, а також акцентовано на обмеженні доступу до персональних даних громадян), професійну честь і гідність (наголошено на необхідності вжиття заходів до спростування працівником прокуратури неправдивих відомостей, які принижують його честь, гідність і ділову репутацію, у тому числі в судовому порядку), сприяння підвищенню авторитету прокуратури та формування довіри до прокуратури. У ст. 25 Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури визначено такі загальні вимоги до налагодження і підтримання взаємовідносин із засобами масової інформації: виявлення поваги до діяльності представників засобів масової інформації; сприяння їм в отриманні достовірної інформації в установленому законом порядку; утримання від офіційних висловлювань, міркувань та оцінок з питань, розгляд яких не належить до компетенції працівника; дотримання вимог етики публічних виступів і вимог щодо надання службової та конфіденційної інформації [18].

Комплексний аналіз апробованих органами прокуратури загальних підходів до налагодження і здійснення комунікації із суспільством дає підстави визнати необхідність концептуалізації взаємодії прокуратури із засобами масової інформації. Налагодження соціального партнерства у сфері протидії злочинності та підвищення рівня довіри населення до прокуратури неможливі без урахування позиції та очікувань громадськості, а також залучення найбільш соціально активних громадян до ідентифікації та вирішення існуючих проблем у сфері правоохорони та правозахисту. Вирішення цього завдання передбачає поглиблення партнерської взаємодії прокуратури із засобами масової інформації, специфіка соціально-правової природи яких полягає в поліфункціональності і належності до інститутів громадянського суспільства (трансформація мас-медіа з інструменту пропаганди в інститут громадянського суспільства в Україні розпочалася

наприкінці 80-х років ХХ ст. у контексті демонтажу радянської тоталітарної політичної системи). Мас-медіа є розгалуженою системою органів повсякденного збору, оброблення і поширення інформації масовим аудиторіям за допомогою технічних засобів. Будучи прямими каналами комунікації з населенням, засоби масової інформації безпосередньо долучені до забезпечення реалізації конституційного права на свободу слова, налагодження суспільної комунікації та формування єдиного інформаційного простору. Реалізуючи публічну функцію інформування населення, вони зацікавлені в оперативному отриманні від органів прокуратури інформації подієвого, аналітичного та довідкового характеру з широкого спектра питань діяльності органів прокуратури.

Взаємодія органів прокуратури із засобами масової інформації є узгодженою діяльністю не підпорядкованих один одному організаційно відокремлених і відособлених суб'єктів. Мета взаємодії полягає в публічному поширенні інформації про стан злочинності, антикримінальну діяльність прокуратури, правові можливості реалізації громадянами конституційних прав і свобод, стан додержання законності органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, стан додержання законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, а також у разі застосування інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, можливі порушення прав людини в означених сферах та правозахисну діяльність прокуратури, надання допомоги уповноваженим на здійснення кримінального провадження органам тощо. Наслідком ефективної взаємодії є закріплення у суспільній свідомості коректного уявлення щодо соціальної місії та правового статусу прокуратури, ствердження законотворчої моделі поведінки і переконання у невідворотності покарання за вчинені правопорушення, залучення населення до участі в антикримінальних заходах. Взаємодія здійснюється у контексті реалізації органами прокуратури принципів транспарентності, оперативного і неупередженого висвітлення аспектів прокурорської діяльності. Вона ґрунтується на таких засадах: визнання виняткової важливості взаємодії органів прокуратури з мас-медіа для інформування суспільства про стан законності та правопорядку; здійснення моніторингу загальнонаціональних, регіональних і місцевих мас-медіа; перманентного вдосконалення форм і методів роботи із засобами масової інформації; безумовного дотримання імперативних вимог щодо достовірності і об'єктивності інформації, забезпечення захисту персональних даних та нерозголошення відомостей, що становлять державну або іншу охоронювану таємницю.

Взаємодія органів прокуратури із засобами масової інформації містить кілька складових, а саме: організаційну – підвищення професійно-посадового статусу уповноважених на підтримання зв'язків

із засобами масової інформації працівників прокуратури, вдосконалення процедури управління внутрішніми інформаційними потоками; інформаційну – регулярне надання інформації мас-медіа з використанням широкого спектру форм взаємодії; освітню – проведення семінарів, круглих столів щодо специфіки висвітлення складних правових явищ; творчу – ініціювання та спільна реалізація інноваційних інформаційних проектів, пов'язаних з підготовкою матеріалів про практичну діяльність органів прокуратури, особисті досягнення окремих працівників, правові процедури забезпечення прав і свобод людини та громадянина тощо.

Форми взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації відображають зміст інформації, шляхи, порядок і процедуру її пошуку, опрацювання і поширення. Аналіз апробованих органами прокуратури різних країн позитивних практик свідчить про широке використання різноманітних форм взаємодії із засобами масової інформації, найпоширенішими з яких є: регулярне надання інформагентствам правової інформації; запрошення журналістів на наради за підсумками роботи прокуратури та засідання колегіальних органів (колегій, рад, кваліфікаційно-дисциплінарних комісій тощо); інтерв'ю, брифінги, прес-конференції, участь в публічних дискусіях; проведення круглих столів для обговорення актуальних питань прокурорської діяльності; запровадження тематичних «прокурорських» рубрик у друкованих та електронних мас-медіа; консультування журналістів із правових питань працівниками прокуратури; стажування журналістів спеціалізованих засобів масової інформації на базі прес-служб органів прокуратури; проведення конкурсів на найкращі публікації у сфері прокурорської діяльності (поширення позитивного досвіду прокурорської діяльності, висвітлення досягнень кращих представників професії тощо); підготовка інформаційно-просвітницьких матеріалів правового характеру, що містять алгоритми виявлення і нейтралізації реальних та потенційних загроз (небезпеки) для охоронюваного державою блага тощо.

Основними принципами взаємодії органів прокуратури із засобами масової інформації є оперативність надання інформації, її достовірність, відкритість, взаємоповага і довіра, диспозитивність, безумовне визнання рівності та встановлення презумпції добропорядності суб'єктів комунікації, вичерпна артикуляція і декларування цілей та завдань кожного учасника взаємодії, стабільність (початковий етап – пілотний проект – довгострокове співробітництво), поглиблення взаєморозуміння «шляхом переходу від сфери порозуміння до конфліктних тем», дотримання конституційних прав громадян на недоторканність приватного життя, нерозголошення інформації, що містить державну чи будь-яку іншу таємницю або конфіденційні відомості, стосовно яких законодавством встановлено особливий порядок захисту. Відповідно до підп. 1.5 наказу Генеральної прокуратури

України від 30 серпня 2014 р. № 11гн «Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури України» інформація про досудове розслідування кримінальних правопорушень може оприлюднюватися лише за погодженням із прокурором, який здійснює процесуальне керівництво ним, за умови, що це не зашкодить швидкому, повному і неупередженому розслідуванню та не призведе до порушення прав учасників кримінального провадження. Неприпустимим визнано поширення даних про особу підозрюваного, обвинуваченого або підсудного до набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього, а стосовно потерпілого – без його згоди [17]. Означене положення кореспондується з нормами вітчизняного кримінально-процесуального законодавства та низки інших законів (ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», ч. 4 ст. 296 Цивільного кодексу України), а також європейськими правовими стандартами (зокрема п. 29 та п. 30 Рекомендацій REC (2000) 19 Комітету Міністрів Ради Європи щодо ролі прокуратури у системі кримінальної юстиції).

Перспективи вдосконалення організаційно-правового забезпечення взаємодії прокуратури із засобами масової інформації полягають у вирішенні низки актуальних питань фундаментального та прикладного характеру, найсуттєвішими з яких є: концептуальне обґрунтування сутності і напрямів суспільно орієнтованої проактивної діяльності органів прокуратури; вироблення Концепції реалізації єдиної інформаційної політики органів прокуратури та Комунікаційної стратегії органів прокуратури; опрацювання питання щодо визначення рівня довіри населення до прокуратури як одного з об'єктивних критеріїв оцінювання ефективності її діяльності; запровадження нових форм взаємодії прокуратури із мас-медіа, в тому числі й шляхом широкого використання сучасних інформаційних технологій у форматі нових медіа; вироблення науково обґрунтованих професійно-кваліфікаційних та інших професійно зумовлених вимог до працівників профільного управління Генеральної прокуратури України та прес-секретарів прокурорів обласного рівня; визначення уніфікованого підходу до здійснення акредитації журналістів при органах прокуратури; перегляд деонтологічних засад формування комунікаційної етики працівників прокуратури; створення асоціації прес-служб правоохоронних органів з метою гармонізації підходів до взаємодії із засобами масової інформації; наповнення офіційних сайтів органів прокуратури соціально значущою та корисною інформацією тощо.

Резюмуючи, зазначимо, що комунікаційна діяльність є одним із безумовних пріоритетів органів прокуратури. Взаємодія із засобами масової інформації тлумачиться як узгоджена взаємовигідна діяльність не підпорядкованих один одному організаційно відокремлених і відособлених суб'єктів з метою інформування суспільства про актуальний

стан законності та правопорядку. Взаємодія визнана важливим чинником підвищення авторитету прокуратури і формування довіри до прокуратури, що є підставою для виокремлення в діяльності прокуратури проактивного компонента. Як наслідок, відомча інформаційна політика ґрунтується на постулаті щодо наявності взаємозв'язку між ступенем відкритості прокуратури та якістю реалізації нею конституційних функцій. Водночас наголосимо, що станом на теперішній час в означеній площині існує низка нагальних проблем, вирішення яких об'єктивно сприятиме підвищенню ефективності діяльності прокуратури. Визначальним чинником новелізації відповідної нормативно-правової бази та модернізації механізму взаємодії є запровадження апробованих провідними країнами цивілізованих стандартів забезпечення комунікаційної діяльності органів прокуратури.

Список використаних джерел: 1. Андрианов М. С. Взаимодействие органов прокуратуры со средствами массовой информации : науч.-практ. рек. / М. С. Андрианов, Е. А. Забелина. – М. : Акад. Ген. прокуратуры Рос. Федерации, 2011. – 60 с. 2. Бессарабов В. Г. Взаимодействие органов прокуратуры со средствами массовой информации в сфере соблюдения прав и свобод человека и гражданина : метод. пособие / [В. Г. Бессарабов и др.] ; Акад. Ген. прокуратуры Рос. Федерации. – М., 2010. – 88 с. 3. Гальперин И. М. Взаимодействие государственных органов и общественности по борьбе с преступностью: уголовно-правовое и уголовно-процессуальное исследование / И. М. Гальперин. – М. : Юрид. лит., 1972. – 184 с. 4. Маркелов Т. Л. Взаимосвязь органов прокуратуры с общественностью в деятельности по укреплению законности и борьбе с преступностью : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 718.715 / Маркелов Тимофей Лазоревич. – М. : ВНИИПИРМП, 1970. – 21 с. 5. Мироненко Т. Є. Організаційно-правові аспекти управління взаємодією органів прокуратури України з громадськістю : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Мироненко Тетяна Євгенівна. – Київ, 2008. – 20 с. 6. Пантелеев Б. Н. Взаимодействие органов российской прокуратуры с общественностью и средствами массовой информации (правовые и организационные аспекты) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 / Пантелеев Борис Николаевич. – М., 2004. – 168 с. 7. Российский прокурорский надзор : учебник / под ред. А. Я. Сухарева. – М. : Норма, 2001. – 384 с. 8. Про прокуратуру : закон України від 5 листоп. 1991 р. № 1789-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1789-12>. 9. Про прокуратуру : закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII // Голос України. – 2014. – № 206. – С. 11–21. 10. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні : закон України від 16 листоп. 1992 р. № 2782-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2782-12>. 11. Про телебачення і радіомовлення : закон України від 21 груд. 1993 р. № 3759-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12>. 12. Про інформацію : закон України від 2 жовт. 1992 р. № 2657-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>. 13. Про доступ до публічної інформації : закон України від 13 січ. 2011 р. № 2339-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>. 14. Кримінальний процесуальний

кодекс України : закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>. **15.** Цивільний кодекс України : закон України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>. **16.** Про роль служби публічного обвинувачення в системі кримінальної юстиції : рекомендації REC (2000) 19 Комітету Міністрів Ради Європи від 6 жовт. 2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pravo.org.ua/files/zarub_zakon/rek_2000.pdf. **17.** Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури України : наказ Ген. прокуратури України від 30 серп. 2014 р. № 11гн [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&t=rec&id=94102. **18.** Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури : наказ Ген. прокуратури України від 28 листоп. 2012 р. № 123 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/kodet.html?_m=publications&t=rec&id=113992.

Надійшла до редколегії 20.10.2014

Проневич А. С. Организационно-правовые основы взаимодействия прокуратуры со средствами массовой информации

Исследованы концептуальные и институционно-правовые основы взаимодействия органов прокуратуры со средствами массовой информации в контексте определения перспектив усовершенствования организационно-управленческих форм и правового обеспечения социального партнёрства органов публичной власти и общественности в сфере правоохраны и правозащиты. Особое внимание уделено выявлению общих правовых основ информационной деятельности органов прокуратуры, формальных требований к организации и осуществлению информирования общества органами прокуратуры, морально-этических императивов осуществления информационно-коммуникационной деятельности сотрудников прокуратуры.

Ключевые слова: взаимодействие, органы прокуратуры, средства массовой информации, социальное партнёрство, органы публичной власти, общественность.

Pronevych O. S. Organizational and legal bases of interaction prosecutors with the media

The article investigates the conceptual and institutional and legal frameworks for interaction prosecutors with the media in the context of determining the prospects of improvement of organizational and managerial forms and legal support of social partnership of the public authorities and the public in the field of law enforcement and human rights protection. Particular attention is paid to identifying general legal framework of information activities of the prosecution, the formal requirements of the organization and implementation of informing the public prosecutors, moral and ethical imperatives implementation of information and communication activities of prosecutors.

It is determined that the prosecutor's office belongs to the most media institutions of public authority, that is objectively caused particular social significance of the constitutional functions of the Prosecutor's Office. Deepening partnerships prosecutors with the media should be carried out in the broader context of the establishment of social partnership in the field of combating crime and enhance public confidence in law enforcement.

An important condition for improving the efficiency of interaction the Prosecutor's Office with the media is the active use in the implementation of departmental information policy of modern information technology in the form of new media (social networking, video- and foto service forums, blogging, etc.).

Keywords: interaction, the prosecutor's office, interaction prosecutors with the media, social partnership of the public authorities with the public.

УДК 342.56

І. Д. Прошута

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСЦЕВИХ ЗАГАЛЬНИХ СУДІВ В УКРАЇНІ

Обґрунтовано визначальне значення адміністративно-правового регулювання діяльності місцевих загальних судів в Україні, що є необхідною передумовою функціонування всієї судової системи України. Визначено основні ознаки адміністративно-правових відносин, сутність та специфіку їх виникнення в місцевих загальних судах України. Надано коротку характеристику основних адміністративно-правових відносин у сфері функціонування судової системи України. Визначено пріоритетні напрямки вдосконалення нормативно-правового забезпечення адміністративно-правових відносин у місцевих загальних судах.

Ключові слова: судова система, місцеві загальні суди, адміністративно-правове регулювання, адміністративно-правові відносини, вдосконалення.

Організація судової влади в Україні здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними згідно із законом, відповідно до конституційних засад поділу влади [1]. Це є основоположною нормою функціонування судової системи України, що передбачає неухильне дотримання конституційного поділу влади в державі та надає громадянам можливість отримати неупереджене, належне рішення у справі в рамках здійснення правосуддя. Розподіл судової влади в Україні здійснено відповідно до ч. 3 ст. 1 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», де передбачено, що судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції [1]. Місцеві суди в системі судів загальної юрисдикції займають особливе місце, оскільки саме ними розглядається найбільший пласт усіх кримінальних, цивільних, господарських, адміністративних справ та справ про адміністративні правопорушення,

© Прошута І. Д., 2014